

EL DEMOCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración -
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

L'Assemblea de la Coalició

Diumenge vinent, dia 26, es celebrarà en aquesta ciutat, aquest gran acte d'afirmació de la Coalició Lliberal Democrata Autonomista.

El programa, salvant les rectificacions que aconcellin les circumstàncies, serà el següent:

El matí, a dos quarts de dotze: Reunió al nou saló del primer pis de La Unió Lliberal, dels representants dels pobles, per a tractar dels punts següents:

- Política desenrotllada per la Coalició fins avui.
- Necessitat de continuar-la o rectificar-la.
- Discussió de l'actuació de nostres representants.
- Ratificació o desautorització de la mateixa.
- Exposició dels fets i necessitats del districte.
- Discussió i acord respecte d'ells.
- Mitjans per a posar-los en pràctica o aconseguir-los.

A l'Assemblea solament hi tindràn entrada els elements representatius de la Coalició i la premsa.

Tarda, a les tres:

MITING PÚBLIC

a la sala d'espectacles de LA UNIÓN LLIBERAL, amb assistència dels diputats a Corts En Joan Sarradell Farràs, En Manuel Rius i Rius, En Francisco Torras Villà; el diputat provincial per Vich-Granollers En Xavier Flaquer, el que ho és per Tarrassa-Sabadell, N'Alvar Vinyals; el del districte primer de Barcelona, En Joan Giró i tots els demés per aquesta província, pertanyents a la Concentració Lliberal.

Vallesans! L'ideal polític més gran del món es aquell que's basa en l'amor primordial al terreny on hem nascut, i que amb llealtat, sinceritat i noblesa, abnegació, sacrifici, respecte i consideració, es propaga i defensa per damunt de totes les passions.

L'esforç del nostre partit arribarà fins on sigui precís per a aconseguir l'enaltiment de tots els factors del districte de Granollers, en la seguretat de que nostra actuació, serena i imparcial i lliure de petites passions, es farà digna de nostres entusiasmes, de nostres il·lusions i del general respecte ent el sector polític vivent.

Ciutadans del Vallés! Tinguem fe en l'avenir, i amb prudència d'homens conscients, però amb el braó de les voluntats decidides, seguim lluitant per a aconseguir que la deslliuració d'aquest districte perduri per a sempre més com a santa penyora de la nostra independència i de la nostra humil, però patriòtica capacitat.

Granollers, 26 d'octubre de 1922

El Comité Directiu de la Coalició

CLAUDI DE BOËT
(Secretari de l'Ajuntament)

Rectificant i aclarint

En «Gori» publica, en el periòdic «Gent d'Ara», un article parlant del caciquisme de Granollers, relacionant-lo amb la intervenció que la llei confia als ajuntaments, en les operacions de Reclutament.

Qualsevulga diputat provincial sap de sobres que els fallos dels ajuntaments, en matèria d'excepcions i inutilitats, no són més que un passaport perquè els interessats puguin fer arribar llurs expedients a les Comissions mixtes de Recrutament, on, previ detingut examen dels primers, i minucios reconeixement dels altres, sempre amb la personal intervenció dels representants militars, es produeix el fallo definitiu. Cal fer aquestes manifestacions, per a evidenciar la malèvola intenció de l'articulista en intentar tacar la honorabilitat de l'Ajuntament i de quants venen obligats a intervenir en treballs de quintes.

Resulta irrisori i d'una ridícula extrema, parlar de l'escàndol (?) produït l'any 1921, i tot seguit donar compte de les dades, tretes de la Comissió mixta, de on clarament es dedueix el mínim coeficient en la revocació d'aquesta ciutat.

Nosaltres desitjaríem conèixer detalls d'això escàndol (?), ja que, pel què atany al nostre Consistori, haurem de fer avinent, per a lliurar-nos de la insidiosa al·lusió al suposat «afany de la Comandància Militar a que es complís honradament la llei», tota vegada que el mateix les operacions del sorteig, com les de classificació, són intervingudes, des de la nova llei de quintes, per un Delegat de l'Autoritat Militar. Així com responem de la honradesa dels nostres actes, no sabem si en «Gori» s'atrevirà a fer el mateix de les persones afectes a la seva política— que accepten o rectifiquen les decisions de l'Ajuntament.

Pel què es refereix a l'actual any, ens veiem obligats a rectificar les dades que publica «Gent d'Ara». L'Ajuntament va instruir 15 expedients d'excepció legal, i la Comissió mixta va aprovar-ne 14; va declarar la inutilitat de 12 mossos, dels quals l'esmentada Comissió va confirmar-ne 8.

Ens plau oferir l'expedient original a en «Gori» per a la consegüent comprovació; per més que ja suposem que don Santiago de Riba tindrà ocasió d'estudiar-lo a la Diputació provincial.

Per a finalitzar, he de manifestar a l'articulista de «Gent d'Ara» que no he formulat cap protesta dels fallos de la Comissió mixta, per a senzilla raó de que ni jo ni cap secretari de Ajuntament tenim personalitat per a entaular protestes que la llei concedeix únicament als interessats en el reemplaç.

Per a un "Granollerí"

Retallem del periòdic nacionalista «La Tralla», el següent solt:

Barra, cinisme i poca-vergonya

«El títol és groixut, oi? Doncs, bé; llegiu el que segueix i després que ho haureu llegit feu el favor de dir-nos si no resulta encara suau, elegant, dolç i mansoi»

Pel dia 26 del corrent, els traïdors de la U. M. N., amb la col·laboració dels lerrouxistes de Badalona, han organitzat un míting a Granollers. Cridant al poble, han escampat per tota la comarca la següent al·locució:

«Tarda, a les tres: míting públic, amb assistència dels diputats a Corts. En Joan Sarradell Farràs, En Manuel Rius i Rius i En Francisco Torras Villà; el diputat provincial per Vich-Granollers, En Xavier Flaquer, el que ho és per Terrassa Sabadell, N'Alvar Vinyals; el del districte primer de Barcelona, En Joan Giró i tots els demés per aquesta província, pertanyents a la Concentració Lliberal.

Vallesans! *L'ideal polític més gran del món és aquell que es basa en l'amor primordial al terreny on hem nascut, i que amb llealtat, sinceritat i noblesa, abnegació, sacrifici, respecte i consideració, es propaga i defensa per damunt de totes les passions.*»

No us sembla, llegidors, que la gent que ha basat tota la seva repugnant actuació traïnt *el terreny on desgraciadament han nascut*, gent que s'hauria d'amagar sota terra si tingués consciència del mal que ha fet i fa *al terreny on han nascut*, no té dret de parlar en catalanista, únicament per engatussar al poble?

No trobeu ara que els calificatius que encapçalen aquestes ratlles resulten, davant del sarcasme i desvergonyiment que la dita al·locució representa, massa suaus, massa elegants, massa dolços i massa mansois?

Judes, comparat amb aquesta mena de gent, resulta un perfecte cavaller.

UN GRANOLLERÍ

En altra ocasió, ens veiérem obligats a recollir quelcom que, en respecte a nostra actuació política, deia el súbit setmanari; avui, davant de la niciesa, i àdhuc mala fe del «Granollerí» (?) que subscriu *el suelto en cuestión*, direm que no admetem lliçons de patriotisme dels qui com la major part dels que fan «La Tralla», despleguen guerrilles, quan venen eleccions generals, i, disfressats amb roba que sembla de les festes, van pels districtes de Catalunya predicant la *bona nova*, llogats per diputats monàrquics i, si ens apuren, direm que fins pels de la «Unión Monàrquica Nacional», malgrat ho fassin desfigurant-se el rostre amb descomunals ullerotes fumades. I és que el patriotisme de la majoria dels que escriuen «La Tralla» te els seus límits en un *sou* de l'Ajuntament de Barcelona, de la Mancomunitat o de la Diputació provincial.

La nostra política se circumscriu, en primer terme, a laborar pel bé de Grauollers i la prosperitat i engrandiment del districte.

Això, no creiem que existeixi qui pugui dubtar-ne, ni menys desmentir-ho. En tot cas, sapiga el «Granollerí» de «La Tralla», que estem disposats a discutir-ho en el terreny que més li plagui.

La guerra civil

En llegir l'extracte dels parlaments de la «Diada Nacionalista» de Mollet, sembla com si es pretengués oferir un acte de desagris a algú que, per la causa que sia, no va assistir a l'esmentat acte.

La divergència, o millor dit, el cisma existent en les hosts regionalistes, va evidenciar-se en usar de la paraula els «propagandistes» Gabarró i Ragasol, entonant ambdós un canó a la cordialitat que ha d'existir; dient el primer «que és necessari laborar, però sense *renyir-nos*»; i l'altre: «Fem, sens *barallar-nos*, que llueixin dies esplendorosos de plenitut, sense cadenes». Aquest pesimisme juntament amb la gelor que va presidir la festa, a la qual, amb tot i el reclam i la crida feta als catalanistes del Vallès, solament varen fer-hi acte de presència el grup dels Camillos granollerins; l'alcaldé i secretari de Montmeló, i aquell regidor de Montcada que's fa passar per Doctor, denota ben clarament com ha tornat a menys la política que fa pocs anys aparentava estar ensenyorida de la hermosa comarca vallesana.

de Mollet a la *moxiganga* ideada per en de Riba i mantinguda amb fals caliu per l'exdeixible de la Escola de Funcionaris de la Diputació i secretari d'aquell Ajuntament, va ésser el cop de gràcia rebut pels qui somnien en la reconquesta del Districte, que va rebutjar-los per ses males arts, fomentant odís i discòrdies i donant vida al Juiat de Granollers amb plecs ridícols de paper segellat.

El Diputat provincial de la Lliga, cap visible dels regionalistes al Vallès, fa esforços de flaqueza per a evidenciar al centre de la Plaça de la Cucurulla la reorganització que va encomanar-li, davant els seus reiterats precís, el Comitè d'Acció Política, i a aital fi, crea centres, inventa Comitès i dona mítings en diferents contrades del districte.

A Montcada: on el fals Doctor Espinasa es creu ésser l'amo, no troba la manera de presentar-se davant del públic; i té de valdre's de sumar-se a un acte que organitza la Lliga del Bon Mot; a Cardedeu, té d'explotar l'entusiasme d'uns forasters per a constituir un centre i treballar una inauguració amb gent *estrangera*; i, finalment, a Mollet, representa, per absència del poble, el paper de la trista figura.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45.212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567.547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohóm de la Lliga Regionalista.

Quin altre èxit espera, l'amo de Palou, per a plegar el ram?

El buit que li fan els elements regionalistes i les divergències sorgides per disconformitat amb la seva actuació en aquest districte, són prova palesa que se'l considera verament fracassat.

I pensar que en Santiago de Riba va venir a la política en el districte per a desterrar antics moillos i donar modernes orientacions!

¡Aún no están satisfechos!

«Vida Nueva» publica un valiente artículo debido a la brillante pluma del conocido propagandista obrero Salvador Quemades, del cual copiamos los siguientes párrafos:

«Recordemos la situación de Barcelona en el 19, antes de la suspensión de las garantías constitucionales. En las calles, algaradas catalanistas, promovidas por los dependientes de comercio afectos a la Lliga. En los talleres, un estado de opinión que significaba la protesta más formal, la desautorización más rotunda de la obra que realizaban Cambó y sus amigos. La Confederación Regional del Trabajo negaba autoridad a la Lliga para hablar en nombre de Cataluña, lo que podría significar la anulación total de los planes de los catalanistas. No había una huelga. No podía decirse que existiera el terrorismo, pues apenas si se había cometido algún atentado. Existía, sin embargo, el peligro de que los sindicalistas se alzaran en protesta tumultuosa e invadieran las calles para arrojar de ellas a quienes se atribuían la representación de un pueblo que les odia. Había ese peligro; no otro.

Cambó y Sedó se trasladaron a Madrid y convencieron al Gobierno de que suspendiera las garantías constitucionales. Así la protesta de sus dependientes podía quedar aún como si fuera la protesta del pueblo catalán y los sindicalistas no arruinarían el crédito de la Lliga al desviar su atención hacia cuestiones más perentorias.

Esa fue, seguramente, la causa de la primera represión; y de eso estaba convencido el Gobierno cuando se dispuso a reparar la torpeza de su conducta. De ahí el pacto de La Canadiense. Otra vez quedaba con él al descubierto la Lliga. Otra vez corría peligro la hegemonía de los regionalistas en Cataluña. La paz social no corría peligro, no. La paz social, por el contrario, iba a ser firmada. Y Cambó, entonces, pació con las Juntas y lanzó al somatén contra el pueblo para no dejar a los Sindicatos otra defensa que la que les aconsejara la desesperación.

¿Por qué los catalanistas obraban de tal forma? No lo sabemos; pero a los Consejos de la Corona llegaron en nombre de una fuerza cuya inexistencia iba a demostrarse en el momento de que desencadenaron las represiones, y esto tal vez pueda explicarnos su actitud, y con su actitud cuanto ha sucedido en Cataluña durante tres años.

¡La paz catalanista! Eso significa la esclavitud para el obrero, la pena de muerte impuesta a quien quiera rebelarse. Significa el Banco de Barcelona, Cambó en Hacienda y sus amigos al frente de los negocios más pingües de España. Significa la sed de oro nunca extinguida, el estigma judío de esa raza de tenderos, que no es el pueblo catalán, sino la escoria del pueblo catalán.

NOTETES

Per a comprovar l'exactitud de la versió donada per «La Veu de Catalunya» referent a no haver sigut admesos a les oficines de Telègrafs dos despatxos redactats en català, dirigits pel President de la Mancomunitat de Catalunya i el de la Diputació a la família del malhaurat diputat provincial, senyor Camprubí, el corresponsal d'«El Sol» de Madrid visità al jefe de Telègrafs, senyor Cardona, qui li digué que havia desmentit oficialment i en informe que envià a la Direcció general, la versió publicada per «La Veu».

La versió veritat del què va ocórrer és la següent: els esmentats despatxos foren dipositats a les oficines de la Companyia del ferrocarril de M. Z. A., instal·lades al carrer d'Ocata, i aquella, atenent-se al reglament de ferrocarrils, que sols permet cursar telegrams en castellà i no en cap altre idioma, es negà, com és natural, a admetre els que enviaven el President de la Mancomunitat i el de la Diputació. Pel contrari, en les oficines de Telègrafs s'admeten, per a l'interior de la Nació, tots els telegrams redactats en català.

De tot ço que diem, ens consta n'està enterat el secretari de la Mancomunitat, senyor Sans i Buigas, i amb tota classe de detalls, i no sabem cap rectificació per part de dit organisme.

El senyor Cambó és el culpable de tot el què ara ha succeït, car ell, siguent ministre de Foment, podia modificar la disposició, i no ho feu.

Una cosa és l'ésser ministre del «Tirà» i altra cosa passejar el «garbo» per les rambles, o bé navegar en yatch pels mars d'Orient, amb distingida companyia.

Veritat, Francisquet de Verges?

Es objecte de molts comentaris una disposició que aviat serà dictada, en virtut de la qual, en els estancs de Catalunya podran substituir-se els colors de l'emblema del «Tirà», amb els barrats de la bandera catalana, quina disposició es deurà al patriotisme del diputat senyor Bastos, gerent de la Tabaçalera, membre de l'exèrcit espanyol i parent del general Berenguer.

Molts no s'explicaven el perquè la Lliga es manté callada en l'assumpte de les responsabilitats, en el qual hi va mesclat el nom del general Berenguer, i creien que eren solament les accions de «La Colonizadora» el què motivava el mutisme de dita organització política.

Però, cal Es veu que, en aquest joc, bastos són trumfos!

Ah! i al pobre Macià, a la primera jugada van fallar-li l'as, en expulsar-lo de l'exèrcit...

Li està bé, per anti-oportunistal

I qui diu anti-oportunistal, vol dir anti-lliguer.

El senyor Trias de Bes, l'ex-diputat a Corts i ex candidat derrotat en el districte de la Seu d'Urgell, pel nostre amic, senyor Serradell, en parlar, al miting de Mollet (que fou un verda-der fracàs), digué que nostre actiu diputat a Corts parla sempre al Congrés en detriment de la llengua catalana.

Tothom sap que totes quantes vegades el senyor Torras ha discursat al Parlament, referint-se a la llengua catalana, mai li ha sigut replicada la seva peroració per cap dels dipu-tats lliguers.

Potser si el senyor Trias de Bes no hagués sigut derrotat a Seu d'Urgell hauria tingut ocasió de contradir les afirmacions del nostre amic.

Esperem, no obstant, que la Lliga procurarà un districte a l'ex-diputat, i allavors *frente a frente*, al Congrés, amb el senyor Torras, podran discursar, bo i parlant de la nostra parla.

De tot lo qual ens en congratularem.

Copiem de «Gent d'Ara»:

«Cal confessar que el complet abandó del Marroc, després dels sacrificis fets i dels interessos creats, repugna a nostre dintre».

Naturalment!

Sols cal saber si el *dintre* que els repugna, als regionalistes de la Lliga, és el «dintre l'ànima» o bé el «dintre de l'ermilla».

Fem aquesta salvetat, perquè llastimosament els *pronoms* de la Lliga confonen a voltes els sentiments de l'ànima amb els negocis.

Oi, senyors Ventosa i Cambó?

D'una poesia d'en Apis, que «Gent d'Ara» publica en son últim nombre:

diré que tes dents blanques
semblen gromulls de llet!

Home, senyor Apis, si la força del conso-nant l'ha obligat fins aquí, *bueno!* Més calia buscar un altre final a l'últim vers.

Veü, la *natilla* també és blanca.

I també ho són les mitges d'en Puig i Catedral!

COMARCALES

Cardedeu

Completamente restablecidos de la operación quirúrgica sufrida, se encuentran ya entre nosotros el digno Juez Municipal don José Torruella y el concejal de este Ayuntamiento señor Casanovas

—Nuestro particular amigo el secretario de la Corporación Municipal don Miguel Rovira, solicita el cargo de secretario del Juzgado Municipal que con general aplauso viene desempeñando por habilitación.

L.

Parets

Reina gran entusiasmo entre los afectos a la Coalición Liberal, para asistir al mitin que tendrá lugar el domingo en Granollers, en la sala de espectáculos de La Unión Liberal.

—Se anuncia para muy en breve la boda del joven José Cucurella, con la distinguida señorita Carmen Serrajordi, hermana de nuestro querido y buen amigo, el ex-alcalde de este pueblo, don Juan Serrajordi.

—Ha dado a luz una hermosa niña la distinguida esposa de nuestro particular amigo don Francisco Albors, director de la fábrica de tejidos «La Industria Linera».

—El «Sport Club» de Parets jugó el pasado domingo un partido de foot-ball con el equipo de Montmeló. Este equipo se apuntó 3 goals, por 1 el de Parets.

El «reterée», muy deficiente.

S.

Bigas i Riells

L'acte de caciquisme més gran que's registra en els anys de la història política del districte, és el perpetrat la setmana avant-passada en el poble de Riells del Fay, pels cacics a les

ordres immediates del Diputat provincial En Santiago de Riba.

El dissabte, dia 10, entre deu i onze, es personà en la casa on té son hostatge «La Violeta», En Josep Bachs, jutge municipal, acompanyat d'altres subjectes, i procediren a la clausura de la casa, no sense abans haver pujat a la sala on hi té la societat qualques efectes, sense que's tingui coneixement del què hi feren.

Si es te en compte que l'atropell va cometre's sense que mediés requeriment ni notificació de cap mena, podrà compendre's la gravetat del fet, que, com és natural, va ésser denunciat pel president de la societat «La Violeta» al Jutjat d'instrucció de Granollers.

Com antecedent, cal fer notar que dies abans havien sigut cridats al despatx del senyor Riba significats amics del diputat a Corts senyor Torras, entre ells el president de «La Violeta», els qui no varen creure's obligats a acudir-hi, per saber ja que's tractava de parlar-los de política.

D.

Canovellas

Ha quedado constituída la «Sociedad de vaqueros de Canovellas» en la siguiente forma: Presidente, Isidro Asturgó; Vicepresidente, Manuer Piquer; Tesorero, Antonio Piquer; Secretario, Jaime Gispert; Vicesecretario, Francisco Pons, y Vocales, Francisco Danti y Jaime Roca.

—Ha fallecido en el vecino pueblo de Marata don Francisco Font, padre político de nuestro querido amigo, el alcalde don Jaime Gispert, a quien expresamos nuestro sincero pésame.

—Restablecida de la dolencia que la ha retenido en cama, hemos tenido el gusto de saludar a la hija del digno juez municipal, don Miguel Julia.

L.

Montcada

Cumpliendo acuerdo consistorial, se cursó el siguiente telegrama al diputado a Cortes por el distrito, don Francisco Torras:

«Interpretando sentir pueblo, rogamos S. S. influya se restablezcan trenes Norte números 2201 y 2208. Suprimirlos irroga graves perjuicios, especialmente abonados que viviendo en Moncada trabajan en Barcelona.

Alcalde, Ricart —Secretario, Mollet.»

En contestación al anterior despacho, recibió otro del diputado a Cortes, dando cuenta que el día 18 se pondría en circulación el número 2208 y, como sea que el 2201 habíase ya restablecido, quedaría el servicio en la forma solicitada.

El pueblo de Moncada agradece la eficaz gestión del señor Torras Villà, quedándole altamente obligado.

—En agradecimiento al fundador de la sociedad «La Paz», de Mas-rampiño, ha sido nombrado presidente honorario, nuestro querido amigo don Antonio Calzada.

—Ya sé que el «doctor de moda» —Espinasa — no paga la *reclame*; pero al igual, recuerdo, como recuerda con escándalo todo el pueblo, que tenía la desfachatez de cobrar las visitas y firmar las recetas para los infelices que con engaño aeudían a él, creyéndole médico, siendo así que le faltaba y no poco para terminar la carrera.

Y, hasta otra.

B.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses

Sifons i Aixerops

CLOTET

Fábrica i despatx:

Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Esriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers

EL DEMÓCRATA

L'Assemblea de la Coalició

En l'associació La Unió Lliberal tindrà lloc, demà diumenge, dia 26, a les dotze, l'ASSEMBLEA d'elements representatius del districte de Granollers-Badalona, que ha organitzat la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista, per a tractar dels punts següents:

Política desenrotllada per la Coalició fins avui.

Necessitat de continuar-la o rectificar-la.

Discussió de l'actuació de nostres representants.

Ratificació o desautorització de la mateixa.

Exposició dels fets i necessitats del Districte.

Discussió i acord respecte d'ells.

Mitjans per a posar-los en pràctica o aconseguir-los.

A l'acte hi assistiran nombroses representacions dels Municipis del Vallès, i serà presidit pel diputat a Corts, En Francisco Torras i els provincials, En Alvar Vinyals i En Xavier Flaquer.

Complement de l'acte de l'Assemblea, a dos quarts de quatre de la tarda tindrà lloc un

Miting públic

a la sala d'espectacles de La Unió Lliberal, primer dels organitzats a Catalunya per la Concentració Lliberal, amb assistència dels diputats a Corts, En Joan Sarradell Farràs, En Manuel Rius i Rius, En Francisco Torras Villà, i els diputats provincials N'Eduard Micó, En Josep O. Guanyabens, En Alvar Vinyals i En Xavier Flaquer.

Granollerins! Vallesans! La COALICIO us convida a aquests actes perquè, amb la vostra assistència, adquireixin tota la importància i esplendor, pressagi de futures victòries en la seva actuació, benefactora per al districte i la ciutat de Granollers.

El Comité directiu de la Coalició

LA VIDA DE LA VILA

El dia 10 de l'any 1922, el dia de la festa de la vila, es va celebrar una sessió pública de l'Ajuntament a les 8 del vespre, presidida pel Sr. Alcalde Sr. [nom] i assistida pels Srs. [noms].

Després de llegir el discurs de benvinguda del Sr. [nom], es va procedir a l'aprovació de l'ordre del dia, que fou el següent:

1.ª - Llegeix el Sr. [nom] el discurs de benvinguda.

2.ª - Es llegeix el discurs de resposta del Sr. [nom].

3.ª - Es llegeix el discurs de benvinguda del Sr. [nom].

4.ª - Es llegeix el discurs de resposta del Sr. [nom].

5.ª - Es llegeix el discurs de benvinguda del Sr. [nom].

6.ª - Es llegeix el discurs de resposta del Sr. [nom].